

ství („britishness“). Z ryze technologické záležitosti se tak stala věc národní identity.

Stejně jako v předchozím bodě, tak i v rámci popisu čtvrtého zdroje národní identity – etnické příslušnosti, etnicity – nenechal prof. Schöpflin nikoho na pochybách, že v tradiční (byť ne zcela přesné) dichotomii „západní“ vs. „východní“ model národa se přiklání spíše k „západní“ definici, která národ chápe především jako politickou komunitu. Společná etnicita podle prof. Schöpflina sama o sobě není z hlediska národní identity determinujícím faktorem a ke konstrukci politické jednotky nestačí, jak se ukázalo na příkladě znovusjednocení Německa, jehož politicko-společenské srůstání označil prof. Schöpflin za bolestivý a

pro blízkou budoucnost zdaleka ne ukončený proces.

Přednáška prof. Schöpflina (včetně následné poměrně bohaté diskuse) jistě nemohla vysvětlit či popsat všechny aspekty, které jsou s problematikou formujících elementů národní identity spojeny, a ani si takový cíl nekladla. Přesto byla velmi zajímavá a poskytla posluchačům řadu inspirativních myšlenek a podnětů. Snad jediné, co jí bylo možné vytknout, byla zbytečně slabá propagace, neboť jak přednášející, tak téma by si jistě zasloužovali širší účastnické fórum – tucet převážně studentských hlav nepůsobilo zrovna reprezentativním dojmem.

Václav Štětka

Prvé slovensko-české sociologické dni Bratislava '99

Slovenská sociologická spoločnosť pri SAV a Masarykova česká sociologická spoločnosť uspořádaly ve spolupráci se slovenským zastoupením Friedrich Ebert Stiftung v Bratislavě ve dnech 15. a 16. dubna 1999 společný seminář zařazený do programu jejich hlavních akcí pro rok 1999.

Těžištěm semináře byla problematika transformačních změn v SR a ČR v letech 1989 až 1999, zachycená v mnohých pracích jednotlivců a týmů, kteří participovali na četných jednostranných, dvoustranných i mnohostranných projektech. Seminář umožnil konfrontaci a komparaci širokého spektra dosažených výsledků, zejména srovnání aktuálního stavu slovenské a české společnosti a jejich vývoje v uplynulých deseti letech. Druhým aspektem diskuse k jednotlivým tematickým okruhům bylo přihlédnutí k probíhajícím procesům evropské integrace a kompetentnost formujících se národních sociologií na této širší platformě, především připravenost sociologických institucí reagovat na nové výzvy v procesu globalizace.

Jednání, které zahájili předsedové Slovenské sociologické společnosti L. Macháček a Masarykovy české sociologické společnosti E. Rendlová bylo rozděleno do pěti tematických okruhů. První, *změny sociální struktury a for-*

mování občanské společnosti, moderoval J. Bunčák, druhý, *věnovaný trhu, sociální sféře a rodině*, M. Illner, třetí okruh, *sociální patologie*, P. Ondrejko, čtvrté téma, *identity v procesech evropské integrace*, I. Možný, a poslední široký pátý okruh, *zaměřený na sociologické instituce a výzkum a na přípravu sociologů a sociologické vzdělávání pro nesociology*, moderovali společně E. Rendlová a L. Macháček.

Omezeného časového prostoru, ve kterém na semináři odeznělo téměř třicet příspěvků, využila většina řečníků optimálním způsobem k průřezovému nastínění tématu, kterému se aktuálně či dlouhodobě věnují, a seznámila pouze s nejzajímavějšími výsledky, včetně ohlédnutí do minulosti a seznámení s budoucími záměry svých týmů, eventuálně pracovišť. Spolu s velmi kvalitní účastí velké části předních odborníků, která reprezentovala všechna významná sociologická centra v ČR i SR s výjimkou komerčního výzkumu, to vedlo k ojedinělé možnosti pro účastníky semináře získat celkový přehled o dění na poli sociologie v minimálním čase.

Přidáme-li k tomu vstřícnost, pohostinnost, dokonalou organizaci, příjemné prostředí, ve kterém se seminář konal, a vzácný prostor k neformálním rozhovorům mezi kolegy, kteří k nim mají mnohem méně příležitostí, než by si přáli, patří tento seminář mezi špičkové události letošního roku.

Lumír Gatnar